

USNESENÍ

Okresní soud Praha-západ rozhodl dne 13. 4. 2021, v trestní věci odsouzené A. V. , narozené t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Vazební Věznici o žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody,

takto:

Podle § 88 odstavec 1 trestního zákoníku se žádost odsouzené o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který jí byl uložen trestním příkazem Okresního soudu v Táboře ze dne 25. 2. 2013, spisová značka 1T 141/2012, trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 22. 11. 2013, spisová značka 4T 146/2013 a rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 14. 6. 2018, spisová značka 4T 138/2017, zamítá.

Odůvodnění:

1. Okresnímu soudu Praha – západ byla doručena žádost odsouzené o podmíněné propuštění z výkonu shora uvedeného trestu.
2. K ověření skutečnosti, že žádost o podmíněné propuštění vyhovuje podmínce ustanovení § 88 odst. 1 trestního zákoníku, si soud vyžádal potřebné materiály, zejména opis z evidence rejstříku trestů, zprávu a stanovisko ředitele věznice a opis rozhodnutí, jimiž byl uložen trest, z jehož výkonu žádala odsouzená propustit, resp. spisový materiál tohoto soudu, a nařídil ve věci veřejné zasedání.
3. V průběhu veřejného zasedání odsouzená uvedla, že své napadení oznámila na státním zastupitelství a GIBS, ve třetí PSVD je neprávem, neboť se jí velitelé mstí.
4. Ve veřejném zasedání byly dále provedeny listinné důkazy.
5. Trestním příkazem Okresního soudu v Táboře ze dne 25. 2. 2013, sp. zn. 1 T 141/2012, byla odsouzená uznána vinnou přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, pro který jí byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku, jehož výkon byl odsouzené odložen na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) let. Trestní příkaz nabyl právní moci dne 13. 3. 2013.
6. Usnesením Okresního soudu v Táboře ze dne 9. 3. 2018, sp. zn. 1 T 141/2012, byl odsouzené nařízen výkon podmíněně odloženého trestu odnětí svobody v trvání 1 roku, který jí byl uložen trestním příkazem Okresního soudu v Táboře ze dne 25. 2. 2013, sp. zn. 1 T 141/2012, přičemž odsouzená byla zařazena do věznice s ostrahou. Usnesení nabylo právní moci dne 10. 4. 2018.
7. Trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 22. 11. 2013, sp. zn. 4 T 146/2013, byla odsouzená uznána vinnou přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, pro který jí byl mimo jiné uložen i trest odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) let za současného vyslovení dohledu nad odsouzenou. Trestní příkaz nabyl právní moci dne 27. 2. 2014.
8. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 26. 4. 2018, sp. zn. 4 T 146/2013, bylo rozhodnuto o tom, že odsouzená výše uvedený podmíněný trest odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku vykoná ve věznici s ostrahou. Usnesení nabylo právní moci dne 26. 4. 2018.

Shodu s prvopisem potvrzuje Edith Dvořáková

9. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 14. 6. 2018, sp. zn. 4T 138/2017, byl odsouzené pro přečiny maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 23 měsíců, pro jehož výkon byla zařazena do věznice s ostrahou. Rozsudek nabyt právní moci dne 14. 6. 2018.
10. Z rozsudkových dat Vězeňské služby České republiky ze dne 15. 3. 2021 bylo zjištěno, že plánovaný konec věznění odsouzené byl stanoven ke dni 2. 12. 2021. Lhůta k podmíněnému propuštění plynula ke dni 23. 4. 2019, kdy odsouzená vykonala třetinu jí uloženého nepodmíněného trestu odnětí svobody.
11. Usnesením Okresního soudu Praha-západ ze dne 6. 10. 2020, sp. zn. 1 PP 73/2020, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 5. 11. 2020, sp. zn. 14 To 621/2020, byla zamítnuta žádost odsouzené o podmíněné propuštění ze shora uvedených rozhodnutí. Usnesení nabylo právní moci dne 5. 11. 2020.
12. Z hodnocení ředitele vazební věznice k žádosti o podmíněné propuštění ze dne 25. 3. 2021 soud zjistil, že do výkonu trestu odnětí svobody byla odsouzená převedena z výkonu vazby. Po celou dobu výkonu trestu odsouzená nebyla pracovně zařazena z důvodu jejího zdravotního stavu. Odsouzená byla zpočátku zařazena ve II. prostupné skupině vnitřní diferenciaci, na základě výchovných problémů, které byly s odsouzenou řešeny opakovaným uložením kázeňských trestů, byla odsouzená přeřazena do III. PSVD, ve které je do současné doby. Chování odsouzené ve Vazební věznici [redacted] bylo problémové, odsouzená měla a dle ředitele vazební věznice stále má zcela zásadní nedostatky v dodržování norem upravujících výkon trestu odnětí svobody. U odsouzené bylo zjištěno vysoké riziko statických i dynamických kriminogenních faktorů. V oblasti osobnosti a chování jsou rizika spatřována zejména ve sklonu k manipulaci, ke lhaní a podvádění, vyhledávání rizikových míst a situací, selhávání v běžných životních situacích apod. Za dobu výkonu trestu byla odsouzená sedmkrát kázeňsky trestána, a to především pro kázeňské přestupky spočívající v neuposlechnutí příkazů zaměstnanců Vězeňské služby ČR, nedodržování pořádku, vzájemné fyzické napadení s jinou odsouzenou a ničení majetku věznice. Odsouzená má dle ředitele vazební věznice chronické problémy v soužití se spolubydlícími, není ochotna se přizpůsobit jakémukoliv řádu, dodržovat základní zásady slušnosti a svým chováním neustále vyvolává konflikty. Závěrem ředitel vazební věznice uvedl, že odsouzená neprojevuje jakoukoliv snahu o svou nápravu, tudíž při ponížování kriminogenních rizik není úspěšná. Z výše uvedených důvodů ředitel vazební věznice uzavřel, že odsouzená dosud neprokázala polepšení.
13. Podle § 88 odst. 1 trestního zákoníku, soud může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin,
 1. kterým byla nebo měla být způsobena smrt, nejde-li o trestný čin zabití podle § 141 odst. 1,
 2. kterým byla nebo měla být způsobena těžká újma na zdraví,
 3. jehož znakem je spáchání na těhotné ženě nebo na dítěti,
 4. který spáchal jako člen organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny, nebo zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině (§ 361),
 5. který spáchal v úmyslu umožnit nebo usnadnit spáchání teroristického trestného činu, trestného činu účasti na teroristické skupině (§ 312a), financování terorismu (§ 312d), podpory a propagace terorismu podle § 312e odst. 3 nebo vyhrožování teroristickým trestným činem (§ 312f), nebo

6. který je uveden v hlavě třetí, sedmé, deváté, dvanácté a třinácté zvláštní části tohoto zákona nebo v odstavci 4,
a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.
14. Podle § 331 odst. 1 trestního řádu, o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody rozhoduje soud na návrh státního zástupce nebo ředitele věznice, v níž se vykonává trest, na žádost odsouzeného nebo i bez takové žádosti, a to ve veřejném zasedání. Soud vyrozumí o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody uloženého pro zločin i poškozeného, který o to požádal (§ 228 odst. 4). Žádost o podmíněné propuštění z trestu odnětí svobody podle § 88 odst. 2 trestního zákoníku může obviněný podat jen, pokud k ní připojí kladné stanovisko ředitele věznice, že odsouzený prokázal svým vzorným chováním a plněním svých povinností, že dalšího výkonu trestu není třeba; jinak soud o takové žádosti nerozhoduje a vrátí ji obviněnému s poučením o nutnosti připojit k ní uvedené stanovisko ředitele věznice. Byla-li žádost odsouzeného o podmíněné propuštění zamítnuta, může ji odsouzený opakovat teprve po uplynutí šesti měsíců od zamítavého rozhodnutí, ledaže by žádost byla zamítnuta jen proto, že dosud neuplynula lhůta stanovená v zákoně pro podmíněné propuštění.
15. V daném případě je zřejmé, že odsouzená nesplnila shora citovanou podmínku ustanovení § 331 odst. 1 trestního řádu, a to, že doposud neuplynula doba šesti měsíců od posledního zamítavého usnesení ve věci žádosti o podmíněné propuštění, když tato doba uplyne až ke dni 5. 5. 2021. Soud na tomto místě uvádí, že předmětná doba začíná plynout až dnem, kdy zamítavé rozhodnutí nabyde právní moci, nikoliv tedy, jak si odsouzená mohla mylně myslet, dnem vyhlášení daného rozhodnutí. Vzhledem k tomu proto soud musel opětovnou žádost o podmíněné propuštění odsouzené zamítnout.
16. Pro úplnost soud uvádí, že pokud by se však zabýval věcnou stránkou dané žádosti, nezbylo by, než tuto znovu zamítnout a zcela odkázat na předchozí rozhodnutí zdejšího soudu, když od posledního rozhodování ve věci se objektivní chování odsouzené pozitivně nezměnilo, ba naopak, ze sdělení ředitele vazební věznice vyplývá, že odsouzené bylo uloženo dalších sedm kázeňských trestů. Odsouzená je v současné době zařazena ve III. prostupné skupině vnitřní diferenciaci, přičemž za celou dobu výkonu trest nebyla ani jednou odměněna, na druhou stranu ovšem stihla nasbírat hned 17 kázeňských trestů, několikrát byla trestána i umístěním do uzavřeného oddílu na dobu sedmi až deseti dnů. Takový počet kázeňských trestů je dle soudu naprosto alarmující, o nezbytných prvcích změny chování odsouzené, jakými jsou prokázané polepšení či sebereflexe odsouzené, tedy nelze vůbec hovořit.
17. Ze shora uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že nelze žádosti odsouzené vyhovět, proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do tří dnů ode dne oznámení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Stížnost není oprávněna podat osoba, která se tohoto práva po vyhlášení rozhodnutí výslovně vzdala.

Praha 13. dubna 2021

Mgr. Kamila Lamrová, v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Edith Dvořáková